

digt at arbejde derpaa, og at Ministeren havde sin Opmærksomhed henvendt derpaa, og da Ministeren nu for nylig her i Tinget har erkendt Nødvendigheden af vedblivende at have Sagen for Øje, Nødvendigheden af at faa en Ordning af disse Forhold, idet vi til de vestindiske Besiddelser i det foreliggende Regnskabsaar have udleveret ikke mindre end 600,000 Kr., hvortil kommer den Gæld, som de ere i til Statskassen paa 12 Millioner, og vi i det følgende Regnskabsaar ville komme op til $\frac{3}{4}$ Million, turde det maaske være berettiget at søge at indhente lidt nærmere Oplysninger om, i hvilken Retning Ministerens Bestræbelser for at ordne de vestindiske Forhold gaa, og hvilke Vanskeligheder der have bevirket, at Ministeren i Løbet af de 2 Aar ikke har kunnet fremsætte et Forslag til Ordningen af disse Forhold. Jeg tillader mig at indbyde Ministeren til nu i Dag at give os en lidt mere udførlig Skildring af Stillingen end forleden Dag, da Forespørgslen var fremme, en Lejlighed, hvor der jo heller ikke var Grund for Ministeren til at komme ind paa en detaljeret Skildring af de vestindiske Forhold og de Bestræbelser, som Ministeren gør sig for at faa dem ordnede paa tilfredsstillende Maade.

Under III. findes under a. et lille Punkt vedrørende Udenrigsministeriet. For en Snes Aar siden har man i Udenrigsministeriet begaaet en Uregelmæssighed, idet man har foretaget en Lønningsforhøjelse for egen Regning og Risiko. Statsrevisorerne finde, det er et Forsøg paa Selvbevilling, og det ser ogsaa saadan ud. Imidlertid gik der en temmelig lang Tid, inden Statsrevisorerne og Rigsdagen optog dette Punkt og henstillede til den højtærede Minister at sørge for, at denne Selvbevilling ikke oftere fandt Sted, og i den Tid have de Funktionærer, der saaledes have faaet en forøget Lønningsforhøjelse, vedblivende nydt dette Lønningstilskud, en enkelt af dem er bleven meget gammel og har siddet i den sidste Snes Aar mindst, maaske længere, og har nydt dette forøgede Lønningstilskud. Det forandrer naturligvis ikke den regnskabsmæssige Side af Sagen, og det forandrer naturligvis ikke det ønskelige i, at den højtærede Minister nu, da Sagen er omtalt og paatalt saavel i Folketinget som i Landstinget, søger at komme bort fra denne Uregelmæssighed. Spørgsmaalet er, paa hvilken Maade, Ministeren bedst kan komme bort fra det uden at krænke de Interesser, der maatte knytte sig til den

Uregelmæssighed, man har begaaet der oppe. Udvalget henviser Ministeren til et Forslag paa Tillægsbevillingsloven; det kan være, den højtærede Minister selv kan finde andre Veje, men i hvert Tilfælde var det ønskeligt, om der fra den højtærede Ministers Side kunde fremkomme en Udtalelse om, at man nu vilde søge denne Uregelmæssighed ændret.

Under b. er der omtalt et Beløb til Kirkernes Opvarmning. Det vedrører særlig et Honorar og Diæter til Arkitekt og Ingeniør. Meningen med at paatale det fra Statsrevisionens Side og optage det fra Udvalgets Side er nu ikke den, at den højtærede Minister vil kunne undvære Arkitekt og Ingeniør, men Meningen er blot, at naar det erfaringsmæssigt viser sig, at det kalkulatoriske Beløb, som Ministeren søger til disse Mænd, er for ringe, saa vilde det være rigtigt, om man forøgede Kalkulen efter de Erfaringer, der ere gjorte i Aarenes Løb. Jeg skal henvise den højtærede Minister til den Fremgangsmaade, den højtærede Landbrugsminister har brugt i Aar. Vi have et Par Gange omtalt et Beløb til Bekæmpelse af smitsomme Sygdomme, hvor Landbrugsministeren søgte og fik paa Finansloven 20,000 Kr., men brugte noget saadant som 180,000. Den højtærede Landbrugsminister erkendte imidlertid, at det var urimeligt at vedligeholde en Kalkule, der ad empirisk Vej havde vist sig at være urigtig, og har nu forandret det, idet han har foreslaaet at anvende Gennemsnitsbeløbet for de 5 sidste Aar. Hvis den højtærede Minister gaar samme Vej, vil sikkert denne Vedtegning falde bort.

Under c. paatales en Post paa § 19 under Indenrigsministeriet, hvor der er bevilget 21,000 Kr., men udgivet omtrent 14,000 Kr. mere end bevilget. Det er med Føje, at Statsrevisorerne bemærke, at Merudgiften ikke staar i noget rimeligt Forhold til den givne Bevilling; thi største Delen af denne Bevilling er anvendt til Trykkeriarbejde og Papir og noget lignende. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister, om denne betydelige Merudgift ikke kunde være forudset paa et saa tidligt Tidspunkt, at man kunde have søgt en Efterbevilling. Saafremt den højtærede Minister kunde fremsætte nogle Data vedrørende dette Forhold, vilde det maaske forandre Opfattelsen af det, men Merudgiften ser underlig ud, fordi Beløbet ikke gerne maa overskrides, og naar et bevilget Beløb paa 21,000 Kr. stiger med 14,000 til 35,000, saa er det jo noget uden for det,